

**"मीठे बच्चे- सदैव याद राख- हामी ब्राह्मण उच्च (चोटी) हौं, पुरुषोत्तम बनिरहेका छौं, तब हर्षित रहनेछौ ।
स्वयम्सँग कुरा गर्न सिक्यौ भने अपार खुशी रहनेछ ।"**

प्रश्न : बाबाको शरणमा को आउन सक्छ ? बाबाले शरण कसलाई दिनुहुन्छ ?

उत्तर : बाबाको शरणमा उही आउन सक्छ जो पूरा-पूरा नष्टोमोहा हुन्छ । जसको बुद्धियोग सबै तर्फबाट टुटेको हुन्छ । मित्र-सम्बन्धी आदिमा बुद्धिको लगाव (लागत) नहोस् । बुद्धिमा रहोस् मेरो त एक बाबा दोस्रो न कोही । यस्ता बच्चाहरूले नै सेवा गर्न सक्छन् । बाबाले पनि यस्ता बच्चाहरूलाई नै शरण दिनुहुन्छ ।

ओम् शान्ति । यहाँ हुनुहुन्छ रूहानी बाबा, शिक्षक, गुरु । यो त बच्चाहरूले राम्रोसँग बुझेका छन् । दुनियाँले यी कुराहरूलाई जान्दैनन् । भन्न त संन्यासीहरू भन्छन् शिवोहम् । तर पनि हामी नै बाबा, शिक्षक, गुरु हौं भन्दैनन् । उनीहरूले त केवल भन्छन्- शिवोहम् तत् त्वम् । परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्थ्यो भने हरेक बाबा शिक्षक गुरु हुने थिए । यस्तो त कसैले सम्झ्दैनन् पनि । मनुष्यले आफूलाई भगवान्, परमात्मा भनुन् यो त एकदमै गलत (रङ्ग) हो । बच्चाहरूलाई जे बाबाले सम्झाउनुहुन्छ त्यो त बुद्धिमा धारण हुन्छ हैन ? त्यो पढाइमा कति विषयहरू (सब्जेक्ट) हुन्छन् । यस्तो होइन सबै विषयहरू विद्यार्थीको (स्टुडेन्ट) बुद्धिमा रहन्छन् । यहाँ जे बाबाले पढाउनुहुन्छ त्यो एक सेकेण्डमा बच्चाहरूको बुद्धिमा आइहाल्छ । तिमी रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान सुनाउँछौ । तिमी नै त्रिकालदर्शी वा स्वदर्शन चक्रधारी बन्दछौ । त्यो लौकिक (जिस्मानी) पढाइमा विषयहरू एकदमै भिन्न हुन्छन् । तिमी सिद्ध गरेर सम्झाउँछौ, सर्वको सद्गति दाता उहाँ एक मात्र बाबा हुनुहुन्छ । सबै आत्माहरूले परमात्मालाई याद गर्छन् । भन्दछन्- हे परमपिता परमात्मा (ओ गड फादर) त्यसो भए अवश्य बाबाबाट बर्सा मिल्छ होला । त्यो बर्सा गुमाउनाले दुःखमा आउँछन् । यो सुख-दुःखको खेल हो । यति बेला सबै पतित दुःखी छन् । पवित्र बन्नाले सुख अवश्य मिल्छ । सुखको दुनियाँ बाबाले स्थापना गर्नुहुन्छ । बच्चाहरूले बुद्धिमा राख्नु छ- हामीलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ, ज्ञानका सागर (नलेजफुल) एक बाबा नै हुनुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान बाबाले नै दिनुहुन्छ । अरू सबै धर्म जुन स्थापना भएका छन् ती आफ्नो समयमा आउनेछन् । यो कुरा अरू कसैको बुद्धिमा छैन । तिमी बच्चाहरूको लागि बाबाले यो पढाइ एकदमै सजिलो (सहज) राख्नुभएको छ । केवल थोरै विस्तारले सम्झाउनुहुन्छ । म बुवालाई याद गर्नु भन्ने तिमी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्दछौ । योगको महिमा धेरै छ । भारतको प्राचीन योग भनेर गायन गरिएको छ । तर योगबाट फाइदा के भएको थियो, यो कसैलाई पनि थाहा छैन । यो हो गीताको त्यही योग जुन निराकार भगवान्ले सिकाउनुहुन्छ । बाँकी जसले पनि सिकाउँछन् उनीहरू मनुष्य हुन्, देवताहरूको पासमा त योगको कुरै हुँदैन । यी हठयोग आदि सबै मनुष्यहरूले सिकाउँछन् । देवताहरूले न सिक्छन्, न सिकाउँछन् । दैवी दुनियाँमा योगको कुरै हुँदैन । योगबाट सबै पावन बन्छन् । त्यो अवश्य यहाँ बन्दछन् । बाबा आउनुहुन्छ नै संगममा नयाँ दुनियाँ बनाउन । अहिले तिमी पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा रूपान्तरण भइरहेका छौ । यो कसैलाई सम्झाउनु पनि आश्चर्य (वन्डर) हो । हामी ब्राह्मण उच्च (चोटी) हौं, सत्ययुग र कलियुगको बीचमा छ ब्राह्मण चोटी । यसलाई नै संगमयुग भनिन्छ, जसमा तिमी पुरुषोत्तम बनिरहेका छौ । यो बच्चाहरूको बुद्धिमा रहोस् कि हामी पुरुषोत्तम बनेपछि सदैव हर्षित रहनेछौ । जति सेवा (सर्विस) गर्नेछौ उति हर्षित रहनेछौ । कमाइ गर्नु र गराउनु छ । जति प्रदर्शनीमा सेवा गर्नेछौ सुन्नेलाई पनि सुख मिल्नेछ । आफ्नो र अरूको कल्याण हुनेछ । सानो सेवा केन्द्रमा पनि मुख्य ५-६ चित्र अवश्य हुनुपर्छ । त्यसमा सम्झाउन सजिलो हुन्छ । सारा दिन सेवा नै सेवा । मित्र सम्बन्धीहरू तर्फ कुनै पनि लगाव (लागत) हुनुहुँदैन । जे यी आँखाहरूले देखिरहेका छौ ती सबै विनाश हुनु छ । बाँकी जे दिव्य दृष्टिले देख्छौ त्यसको स्थापना भइरहेको छ । यसरी आफैसँग कुरा गर्नु भन्ने तिमी पक्का हुनेछौ । बेहदको बाबासँग भेट्न पाएकोमा खुशी हुनुपर्छ । कसैले राजाको पासमा जन्म लियो भने कति नशामा (फखुरमा) रहन्छ । तिमी बच्चाहरू स्वर्गको मालिक बनिरहेका छौ । हरेकले आफ्नो लागि मेहनत गरिरहेका छन् । बाबा यतिमात्र भन्नुहुन्छ काम चितामा बसेर तिमी कालो भएका छौ । अब ज्ञान चितामा बस्यौ भने गोरु बन्दछौ । बुद्धिमा यही चिन्तन चलिरहोस्, चाहे अफिसमा काम गर्दै गर, याद गरिराख । यस्तो होइन फुर्सद छैन । जति फुर्सद मिल्छ रूहानी कमाइ गर । कति ठूलो कमाइ छ । हेल्थ वेल्थ (स्वास्थ्य सम्पत्ति) दुवै एकै साथ मिल्छ । एउटा कथा छ अर्जुन र भिल्लको । यस प्रकार गृहस्थ व्यवहारमा रहेर ज्ञान-योगमा भित्र रहनेहरूभन्दा पनि अगाडि जान सक्छौ । सारा

आधार यादमा छ । यहाँ सबै बसे भने त सेवा कसरी गर्छन् ? ताजा (रिफ्रेस) भएर सेवामा लाग्नु छ । सेवाको बारेमा सोच्नुपर्छ । बाबा त प्रदर्शनीमा जान सक्नुहुन्न किनभने बापदादा दुबै सँगै हुनुहुन्छ । बाबाको आत्मा र यिनको आत्मा सँगै छ । यो अनौठो (बन्डरफुल) युगल हो । यस युगललाई तिमी बच्चाहरू सिवाय कसैले जान्न सक्दैन । आफूलाई युगल पनि सम्झन्छन् फेरि पनि भन्छन् म एक मात्र बाबाको सिकीलधा बच्चा हु । यस लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई देखेर धेरै खुशी हुन्छ । हाम्रो दोस्रो जन्म यो हो, हामी गद्दीमा अवश्य बस्नेछौ । तिमी पनि राजयोग सिकिरहेका छौ, लक्ष्य-उद्देश्य (एम अब्जेक्ट) सामुने खडा छ । यिनलाई त खुशी छ- म बाबाको सिकीलधा बच्चा हुँ । फेरि पनि सदैव याद ठहर्दैन । अरू-अरू तर्फ चिन्तन गई हाल्छ । ड्रामाको नियम छैन जुन एकदमै याद टिकोस् र अरू कुनै ख्याल नआओस् । मायाको तूफानले याद गर्न दिदैन । जान्दछु मेरो लागि धेरै सहज छ, किनभने बाबा प्रवेश गर्नु भएकोछ । बाबाको नम्बरवन सिकीलधा बच्चा हुँ । पहिलो नम्बरमा राजकुमार बन्नेछु फेरि पनि याद भुलिन्छ । अनेक प्रकारको विचार (ख्यालात) आउँछ । यो हो माया । जब यी बाबालाई अनुभव होस् तब त तिमी बच्चाहरूलाई पनि सम्झाउन सक्छन् । यो विचार (ख्यालात) बन्द तब हुनेछ जब कर्मातीत अवस्था हुनेछ । आत्मा सम्पूर्ण बन्यो भने फेरि त यो शरीर रहन सक्दैन । शिवबाबा त सदैव पवित्र (प्योर) हुनुहुन्छ । पतित दुनियाँ र पतित शरीरमा आएर पावन बनाउनेको पार्ट पनि उहाँको नै छ । ड्रामामा बंधायमान हुनुहुन्छ । तिमी पावन बन्यौ भने त फेरि नयाँ शरीर चाहिन्छ । शिवबाबालाई आफ्नो शरीर त छैन । यस तनमा यस आत्माको महत्त्व छ । उहाँलाई के जरूरी छ ! उहाँ त मुरली चलाएर गइहाल्नुहुन्छ । उहाँ स्वतन्त्र (फ्री) हुनुहुन्छ । कहिले कहाँ, कहिले कहाँ जानुहुन्छ । बच्चाहरूलाई पनि महसुस (फील) हुन्छ शिवबाबा मुरली चलाइरहनुभएको छ । तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी बाबालाई मदत गर्नको लागि यस ईश्वरीय सेवामा (गडली सर्विसमा) उपस्थित छौ । बाबा भन्नुहुन्छ- म पनि आफ्नो मीठो प्यारो घर (स्वीट होम) छोडेर आएको छु । परमधाम अर्थात् पर भन्दा परको धाम- मूलवतन । बाँकी खेल सारा सृष्टिमा चल्दछ । तिमी जान्दछौ- यो अनौठो (बन्डरफुल) खेल छ । बाँकी दुनियाँ एक छ ।

उनीहरू चन्द्रमामा जाने कोशिश गर्छन्, त्यो त विज्ञान (साइन्स)को बल हो । शान्ति (साइलेन्स) को बलले हामी जब विज्ञान (साइन्स) माथि विजय प्राप्त गर्छौ तब विज्ञान (साइन्स)पनि सुखदायी बन्न पुग्छ । यहाँ विज्ञान (साइन्स)ले सुख पनि दिन्छ भने दुःख पनि दिन्छ । वहाँ त सुख नै सुख छ । दुःखको नामै छैन । यस्तो कुरा सारा दिन बुद्धिमा रहनुपर्छ । बाबालाई कति विचार रहन्छ । बाँधेलीहरूले विषको लागि कति कुटाइ खान्छन् । कोही त मोहवश फेरि फँस्न पुग्छन् । निश्चयबुद्धि भएकाहरूले भट्ट भन्छन्- हामीलाई अमृत पिउनु छ, यसमा नष्टोमोहा चाहिन्छ । पुरानो दुनियाँदेखि दिल हट्नुपर्छ । यस्ता नै सेवाधारी (सर्विसएबल) दिलमा चढ्न सक्छन् । उनीहरूलाई शरणागति दिन सक्नुहुन्छ । कन्या पतिको शरणमा जान्छिन्, विष बेगर राख्दैनन् । फेरि बाबाले शरण दिनुपर्छ । तर एकदम नष्टोमोहा चाहिन्छ । पतिहरूका पनि पति मिल्नु भयो अब उहाँसँग हामी बुद्धियोगको सगाई गर्छौ । बस्, मेरो त एक दोस्रो न कोही । जसरी कन्याको पतिसँग प्रीत जुट्छ, यो हो आत्माको प्रीत परमात्मासँग । उनीबाट दुःख मिल्छ, उहाँबाट सुख मिल्छ । यो हो संगम, यसलाई कसैले जान्दैनन् । तिमीलाई कति खुशी हुनुपर्छ । हामीलाई खिचैया (नाविक) अथवा बागवान मिलेको छ, जसले हामीलाई फूलहरूको बगैचामा लैजानुहुन्छ । यतिबेला सबै मनुष्य काँडा जस्तै बनेका छन् । सबैभन्दा ठूलो काँडा हो कामको । पहिला तिमी निर्विकारी फूल थियौ, बिस्तारै-बिस्तारै कला कम हुँदै गयो अब त ठूलो काँडा भएका छौ । बाबालाई बबुलनाथ पनि भनिन्छ । तिमी जान्दछौ- वास्तविक नाम शिव हो । बबुलनाथ नाम राख्छन् किनभने काँडालाई फूल बनाउनुहुन्छ । भक्ति मार्गमा धेरै नाम राख्छन् । वास्तवमा नाम एउटै शिव हो । रुद्र ज्ञान यज्ञ वा शिव ज्ञान यज्ञ कुरो एउटै हो । रुद्र यज्ञबाट विनाश ज्वाला निस्कियो र श्रीकृष्णपुरी अथवा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भयो । तिमी यस यज्ञद्वारा मनुष्यबाट देवता बन्छौ । चित्र पनि अनौठो (बन्डरफुल) बनाउँछन् । विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निस्किए । यी सबै कुरा तिमी जान्दछौ । ब्रह्मा सरस्वती नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन् । यो निश्चय छ । लक्ष्मी-नारायण नै ८४ जन्मपछि ब्रह्मा-सरस्वती बन्छन् । मनुष्यहरू त यस्तो कुरा सुनेर चकित हुन्छन् होला । खुशीमा पनि आउँछन् होला । तर माया कम छैन । काम महाशत्रु हो । मायाले नाम रूपमा फँसाएर गिराइदिन्छ । बाबालाई याद गर्न दिदैन । फेरि त्यो खुशी कम हुन पुग्छ । यसैमा खुशी हुनु छैन कि मैले धेरैलाई सम्झाउँछु, पहिला देख्नु छ-

२०७० माघ १७ शुक्रवार ३१.०१.२०१४ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
बाबालाई कति याद गर्छु ? रातमा बाबालाई याद गरेर सुत्छु या भुल्छु । कोही बच्चा त पक्का नियम पालन गर्ने (नेमी) पनि छैन ।

तिमी बच्चाहरू धेरै भाग्यमानी (लक्की) छौ । बाबा माथि त धेरै बोझ छ । तर फेरि पनि रथलाई सहूलियत (रियायत) मिल्छ । ज्ञान र योग पनि छ, यो विना त लक्ष्मी-नारायण पद कसरी पाउनेछन् । खुशी त रहन्छ, म एकलो बाबाको बच्चा हुँ अनि फेरि मेरा धेरै बच्चा छन्, यो नशा पनि रहन्छ तर मायाले विघ्न पनि पाउँछ । बच्चाहरूलाई पनि मायाको विघ्न आउँछ होला । कर्मातीत अवस्था पछि गएर आउनु छ । यहाँ बापदादा दुवै सँगै हुनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू.. बाबा त प्यारका सागर हुनुहुन्छ । यिनको आत्मा सँगै छ । यिनले पनि प्रेम गर्छन् । सम्झन्छन्— जस्तो कर्म मैले गर्नेछु, मलाई देखेर अरूले पनि गर्नेछन् । धेरै मिठो रहनु छ । बच्चाहरू धेरै समझदार हुनुपर्छ । यी लक्ष्मी-नारायणमा हेर कति समझदारी छ । समझदारीले विश्वको राज्य लिएका छन् । प्रदर्शनीद्वारा प्रजा त धेरै बन्छन् । दुनियाँ धेरै ठूलो छ, यति सेवा गर्नु छ । दोस्रो यादमा रहेर विकर्म पनि विनाश गर्नु छ । यो हो ठूलो चिन्ता । हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसरी बनौं ? यसमा मेहनत छ । सेवाको अवसर (चान्स) धेरै छ । ट्रेनमा पनि ब्याजद्वारा सेवा गर्न सक्छौ । यहाँ बाबा हुनुहुन्छ, यो वर्सा हो । अवश्य पनि ५००० वर्ष पहिला सृष्टि स्वर्ग थियो । लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । फेरि यिनीहरूको राज्य आउनुपर्छ । हामी बाबाको यादबाट पावन दुनियाँको मालिक बनिरहेका छौ । ट्रेनमा धेरै सेवा हुन सक्छ । एक डिब्बामा सेवा गरेर फेरि दोस्रोमा जानुपर्छ । यस्तो सेवा गर्नेवाला नै दिलमा चढ्नेछ । भन, हामी तपाईंलाई खुशीको समाचार सुनाउँछौ । तपाईं पूज्य देवता हुनुहुन्थ्यो फेरि ८४ जन्म लिएर पुजारी बन्नुभयो । अब फेरि पूज्य बन्नुहोस् । सिँढीको चित्र राम्रो छ, यसमा नै सतो, रजो, तमो अवस्था (स्टेज) सिद्ध गर्नु छ । स्कूलमा अन्त्यमा परीक्षाका बेलामा फड्को मार्ने सोख हुन्छ । अब यहाँ पनि सम्झाइन्छ— जसले समय व्यर्थ (टाइम वेस्ट) गरेका छन्, उनीहरूले फड्को मारेर सेवामा लाग्नुपर्छ । सेवाको मौका (मार्जिन) धेरै छ । सेवाधारी (सर्विसएबल) बच्चीहरू धेरै निस्कनुपर्छ, जसलाई बाबाले जहाँ पनि पठाइदिन सक्नुहुन्छ । मन्दिरहरूमा सेवा राम्रो हुनेछ । देवता धर्मकाहरूले तुरुन्त बुझ्नेछन् । गंगा स्नानमा गएर पनि तिमी सम्झाउन सक्छौ, दिलमा लानेछ अवश्य । अच्छा ! मीठो-मीठो सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) सदैव हर्षित रहनको लागि रूहानी सेवा (सर्विस) गर्नु छ, सच्चा कमाइ गर्नु र गराउनु छ । आफ्नो र अरूको कल्याण गर्नु छ । ट्रेनमा पनि ब्याजद्वारा सेवा गर्नु छ ।
- २) पुरानो दुनियाँदेखि दिल हटाउनु छ । नष्टोमोहा बन्नु छ, एक बाबासँग सच्चा प्रीत राख्नु छ ।

वरदान : स्वको राज्यद्वारा आफ्ना साथीहरूलाई स्नेही सहयोगी बनाउनेवाला मास्टर दाता भव

राजा अर्थात् दाता । दातालाई भन्नु वा माग्नु पर्दैन । स्वयम् हरेकले राजालाई आफ्नो स्नेहको सौगात प्रस्ताव (अफर) गर्छन् । तिमी पनि स्वमाथि राज्य गर्नेवाला राजा बन्यौ भने हरेकले तिम्रो अगाडि सहयोगको सौगात प्रस्ताव (अफर) गर्नेछन् । जसको स्वमाथि राज्य छ उसको अगाडि लौकिक अलौकिक साथी उपस्थित भएर हुन्छ हजुर, हवस् हजुर भन्दै स्नेही-सहयोगी बन्छन् । परिवारमा कहिल्यै आदेश (अर्डर) नचलाऊ, आफ्नो कर्मेन्द्रियहरूलाई मर्यादा (अर्डर) मा राख्यौ भने तिम्रा सबै साथी तिम्रो स्नेही, सहयोगी बन्नेछन् ।

स्लोगन : सर्व प्राप्तिका साधन हुँदाहुँदै पनि वृत्ति उपराम रहोस तब भनिनेछ वैराग्य वृत्ति ।